

ЗАКОН
О ПРЕБИВАЛИШТУ И БОРАВИШТУ ДРЖАВЉАНА БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ

(Неслужбени пречишћени текст)¹

Поглавље I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује пребивалиште и боравиште држављана Босне и Херцеговине (у даљем тексту: држављанин) и боравиште расељених лица у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: расељено лице).

Све одредбе овог закона односе се једнако на све држављане, осим ако није другачије предвиђено у посебним одредбама у поглављу IV овог закона.

Нити једна одредба овог закона се не смије тумачити тако да ограничава право држављана на слободан избор мјеста пребивалишта/ боравишта.

Члан 2.

Подаци обухваћени овим законом обрађују се, похрањују, користе и достављају с намјером задовољавања потреба држављана у уживању њихових права и вршењу дужности и користе се за праћење броја и кретања становништва у Босни и Херцеговини. Прикупљање података у складу са овим законом обавља се у складу са законом који регулише заштиту личних података у Босни и Херцеговини, те законом који регулише централну евиденцију и размјену података у Босни и Херцеговини.

Члан 3.

У смислу овог закона:

1. Држављанином сматра се лице које је стекло држављанство према одговарајућим законским актима
2. Иэбјеглицом из БиХ сматра се држављанин којем је признат статус избјеглице према одговарајућим законским актима
3. Расељеним лицем сматра се држављанин којем је додијелен статус расељеног лица или сличан статус у складу са одговарајућим законским актима или који је поднио захтјев да добије тај статус

¹ Неслужбени пречишћени текст Закона о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 32/01); Закон о измјенама и допунама Закона о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 56/08) – означен **подебљаним словима**; Закон о измјенама и допунама Закона о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" број 58/15) – означен *косим словима*.

Овај пречишћени текст представља неслужбену верзију и на њега се не може позивати у званичне сврхе.

4. Доказ о идентитету пружа се било којим документом којим се показује име и датум рођења лица, осим ако није другачије предвиђено одговарајућим законом и који је издат:

а) у периоду од 6. априла 1992. године до ступања на снагу овог закона, на прописаном обрасцу и на основу тада важећих прописа, од стране надлежних органа, организација или других правних лица којима је повјерено вршење јавних овлаштења у Босни и Херцеговини, или

б) издата прије 6. априла 1992. године од стране надлежних органа бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, или надлежних органа бивших социјалистичких република и аутономних покрајина.

5. Под адресом становања сматра се назив улице и број куће или стана у мјесту у којем држављанин има пребивалиште или боравиште

6. Лична карта је јавна исправа која служи као доказ о идентитету, о мјесту и датуму рођења, пребивалишту или за расељено лице боравишту, и о држављанству Босне и Херцеговине у складу са одговарајућим законским актима

7. Под пребивалиштем сматра се општина или дистрикт у којем се држављанин настани с намјером да тамо стално живи

8. Под пребивалиштем прије сукоба сматра се пребивалиште према тада важећим законима и које је расељено лице или избјеглица напустило након 30. априла 1991. године, без обзира да ли се то лице ојавило или је било ојављено из тог мјеста

9. Повратником се сматра избјеглица из БиХ у иностранству или расељено лице које се вратило или је у процесу повратка у своје пребивалиште прије сукоба. Такво лице се сматра повратником док не добије личну карту од органа власти у свом пребивалишту прије сукоба. Држављанин се не мора вратити на своју адресу прије сукоба да би се сматрао повратником

10. Под боравиштем се сматра општина или дистрикт гдје се држављанин настани с намјером да тамо привремено живи

11. Под боравиштем расељеног лица се сматра општина или дистрикт гдје се расељено лице настани с намјером да тамо привремено живи.

Члан 4.

Држављани пријављују и ојављују пребивалиште и боравиште у складу с овим законом. Пријављивање и ојављивање пребивалишта, као и адресе становања, обавезно је за све држављане, осим случајева из члана 9. став 4. овог закона.

Пријављивање и ојављивање боравишта је добровољно, осим ако овим законом није другачије регулисано.

Држављани могу пријавити само једно пребивалиште на територији Босне и Херцеговине.

Поглавље II - ПРИЈАВЉИВАЊЕ И ОЈАВЉИВАЊЕ ПРЕБИВАЛИШТА И БОРАВИШТА

Члан 5.

Пријављивање и одјављивање пребивалишта, као и адресе становања, у оквиру своје надлежности, у Федерацији БиХ врше кантонална министарства унутрашњих послова, у Републици Српској Министарство унутрашњих послова Републике Српске и у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине надлежни орган који функционално дјелује као државна институција (у даљем тексту: надлежни орган).

Надлежни орган рјешава као другостепени орган у жалбеном поступку на одлуке тог органа који је рјешавао у првом степену за пријављивање и одјављивање пребивалишта као и адресе становања.

Странка незадовољна одлуком другоступањског органа може уложити жалбу Министарству цивилних послова БиХ – МЦП.

Члан 6.

Држављанин који пријављује своје пребивалиште или боравиште надлежном органу даје слиједеће податке о свом новом пребивалишту или боравишту:

1. јединствени матични број (ЈМБ)
2. име
3. презиме
4. пол
5. датум рођења
6. мјесто рођења
7. општина рођења
8. земља рођења
9. пребивалиште или боравиште
10. поштански број
11. улица
12. кућни број/број стана
13. ентитет
14. кантон пребивалишта
15. држављанство БиХ
16. назив ентитета
17. промјена имена
18. боравишни статус (пребивалиште или боравиште).

Држављанин није дужан да се лично ојави у претходном мјесту пребивалишта или боравишта. Ојаву извршиће службено лице у претходном мјесту пребивалишта или боравишта.

Држављани обавјештавају надлежни орган о промјени кућне адресе.

Држављани нису дужни да пријаве промјену адресе становања, ако је до те промјене дошло усљед одлуке локалних органа да промјене назив улице или број куће/стана. У

том случају надлежни орган ће по службеној дужности уписати промјену у евиденцију пребивалишта и боравишта.

Члан 7.

Пријављивање и ојављивање пребивалишта и боравишта врши лице које се пријављује односно ојављује, или овлаштени законски заступник.

Пријављивање и ојављивање малољетног лица врши родитељ, старатељ, односно орган старатељства.

Члан 7а.

Држављанин БиХ може пријавити односно одјавити пребивалиште или боравиште и адресу становања електронским путем код надлежних органа из члана 5. став 1. Закона (у даљем тексту: надлежни органи) са сигурним електронским потписом овјереним квалификованом потврдом, а у складу са упутством које доноси Агенција за идентификациона документа, евиденцију и размјену података Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција).

Надлежни орган ће рјешењем одбити захтјев за издавање увјерења, ако утврди да електронски потпис није у складу са законским условима.

Ако се у поступку провјере доказа о праву на пребивалиште утврди да странка није дала тачне и истините податке, надлежни орган ће рјешењем одбити захтјев за пријаву, односно одјаву пребивалишта или боравишта и адресе становања.

Техничку подршку за активности из овог члана пружа Агенција.

Члан 8.

Приликом пријављивања и одјављивања пребивалишта држављани су дужни да дају тачне и истините податке.

У поступку пријављивања пребивалишта и адресе становања држављани су дужни да приложе доказ да имају ваљан основ за пребивалиште на адреси на којој се пријављују. Као доказ да држављанин има ваљан основ за пребивалиште на адреси на којој се пријављује сматра се један од следећих доказа:

а) доказ о власништву или сувласништву или посједу стана, куће или другог објекта за становање;

б) овјерен уговор о закупу или овјерен уговор о подстанарском односу уз овјерен доказ о власништву или сувласништву или посједу станодавца;

ц) потврда да се пред надлежним органом води спор о власништву, односно да је покренут поступак легализације или укњижавања објекта, стана или куће на адреси на којој се пријављује пребивалиште.

Као ваљан доказ за пребивалиште сматраће се и овјерена изјава станодавца из које је видљиво да станодавац испуњава услове прописане тач. а), б) и ц) из претходног става овог члана и да даје пристанак да одређено лице буде пријављено на његовој адреси становања.

Брачни или ванбрачни партнери и сродници првог степена у правој линији (родитељи и дјеца), усвојиоци и усвојеници, у поступку пријављивања пребивалишта, могу поднијети захтјев за пријаву пребивалишта на адреси већ пријављеног брачног или ванбрачног партнера или сродника првог степена у правој линији, односно усвојиоца или усвојеника само уз доказ о брачном или ванбрачном стању, сродству или усвојењу, без прибављања доказа из става 2. овог члана, уз евидентирање постојања оваквог односа.

Надлежни органи социјалног старања, старачки домови, геријатријске и друге специјализоване здравствене установе дужне су да релевантне податке о адресама становања итн. и корисника својих услуга, држављана Босне и Херцеговине, који у поступку пријаве пребивалишта не могу обезбиједити доказе из става 2. овог члана, доставе надлежном органу за пријављивање пребивалишта ради доказивања ваљаног основа за пријаву пребивалишта на адреси на којој се пријављују.

Држављанима БиХ који су у стању социјалне потребе и не могу обезбиједити доказе из става 2. овог члана, а нису код надлежних органа социјалног старања евидентирани као корисници помоћи, могу од надлежног органа социјалног старања захтијевати помоћ у прибављању доказа о ваљаном основу за пријаву пребивалишта на адреси на којој се пријављују.

Лицу које нема мјесто и адресу становања, нити средстава којим би могло намирити потребу становања (у даљем тексту: бескућник) надлежни орган социјалног старања може омогућити да пријави пребивалиште на адреси установе социјалног старања, а у том случају бескућник је дужан да надлежном органу и установи социјалног старања достави адресу за контакт, која може бити код физичког или правног лица уз њихову сагласност.

Грађанин је дужан да надлежном органу пријави своје пребивалиште у року од 15 дана од дана настањења на адреси на којој пријављује пребивалиште.

При пријави пребивалишта малољетника орган или лице из члана 7. став 2. Закона прилажу родни лист малољетника.

При пријави пребивалишта по рођењу дјетета, лице или орган из става 8. овог члана пријављују дијете код надлежног органа у року од 30 дана након рођења дјетета прилажући родни лист дјетета.

Члан 8а.

Надлежни органи су дужни да, у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона, за сваког држављанина са евидентираним пребивалиштем изврше провјеру испуњености услова из члана 8. ст. 2. 3. и 4. Докази се могу прикупљати електронским путем уз коришћење дигитално потписаних података код органа надлежних за вођење евиденција у којима се налазе релевантни подаци.

У поступку провјере испуњености услова, надлежни органи су дужни да са посебном пажњом и разумијевањем цијене доказе за осјетљиве и социјално угрожене категорије држављана БиХ из члана 8. ст. 4, 5. и 6.

У поступку провјере испуњености услова, могу се као релевантне користити: матичне књиге, евиденције некретнина, завода за запошљавање, здравствене заштите, пензијско-инвалидског осигурања, корисника комуналних и других услуга и сл., о чему ће посебно упутство донијети директор Агенције.

Члан 8б.

Држављанин може одјавити пребивалиште лично, непосредно код надлежног органа, а пребивалиште може одјавити и надлежни орган по службеној дужности. По пријему захтјева за пријаву пребивалишта у складу са поступком који је утврђен овим чланом надлежни орган којем је поднесен захтјев за пријаву пребивалишта, по службеној дужности, електронским путем обавјештава надлежни орган у мјесту ранијег пребивалишта држављанина ради одјаве пребивалишта. Након што добије потврду о одјави пребивалишта од надлежног органа, орган који води поступак ће пријавити пребивалиште.

Поступак од подношења захтјева за пријаву пребивалишта до одјаве ранијег пребивалишта и до пријаве новог пребивалишта не може трајати дужи од 15 дана.

Надлежни орган је дужан да држављанину одмах изда овјерену фотокопију обрасца пријаве, која служи као доказ да је лице извршило пријаву пребивалишта како је предвиђено овим законом. Овјерени образац такође служи као доказ да је надлежни орган омогућио одјаву ранијег пребивалишта држављанина. Ако је држављанин одјавио пребивалиште непосредно код надлежног органа, надлежни орган је дужан да му изда потврду о одјави пребивалишта.

Члан 8ц.

Уколико надлежни орган у поступку проведеном по службеној дужности или по захтјеву странке која има правни интерес утврди да је држављанин БиХ пријавио пребивалиште супротно одредбама члана 8. став 1. овог Закона, рјешењем ће поништити пребивалиште.

Члан 8д.

Боравиште у БиХ у складу са овим законом могу пријавити код надлежног органа држављани који имају личну карту и пребивалиште на територији БиХ или пунољетни држављани БиХ који имају пасош и пријављен боравак у иностранству. Малољетна лица могу пријавити боравак на адреси боравка родитеља или на другој адреси уз одобрење родитеља.

Приликом пријављивања и одјављивања боравишта држављани су дужни да дају тачне и истините податке.

Држављани који имају пријављено пребивалиште у БиХ могу пријавити боравиште у другом општинском мјесту у БиХ, а најдуже до годину дана без прекида. Након истека годину дана држављани БиХ могу поново пријавити боравиште.

Држављанин је дужан да пријави адресу боравишта у БиХ у року од 15 дана од дана доласка у мјесто боравишта, при чему задржава пребивалиште.

У поступку пријаве боравишта држављанин наводи разлоге боравка, адресу на којој се пријављује боравиште, те период за који се пријављује.

Држављанин који има пријављен боравак у иностранству, а нема пријављено пребивалиште у БиХ, дужан је да приликом боравка у БиХ пријави боравиште код надлежног органа у року од осам дана, при чему задржава пријављен боравак у дипломатско-конзуларној мрежи.

Члан 8е.

Ако надлежни орган у поступку спроведеном по службеној дужности или по захтјеву странке која има правни интерес утврди да је држављанин БиХ пријавио боравиште супротно одредбама члана 8д. став 2. овог закона, рјешењем ће поништити боравиште.

Члан 9.

Држављанин који се стално настани у иностранству или који у иностранству борави дуже од једне године, ојављује своје пребивалиште у БиХ.

Држављанин који је дужан да ојави пребивалиште у складу са претходним ставом се ојављује непосредно код надлежног органа или путем ДКП БиХ у земљи у којој се стално настанио.

Држављанин је дужан да ојави своју малољетну јецу уколико су се она стално настанила у иностранству или уколико бораве у иностранству дуже од једне године.

Ако држављанин који се стално настанио у иностранству или који у иностранству борави дуже од једне године, добије дијете држављанина, које је рођено у иностранству, оно се не пријављује као лице са пребивалиштем БиХ у вријеме свог рођења.

Изузетно од одредби претходних ставова овог члана држављанин који у иностранству борави дуже од једне године, није дужан ојавити пребивалиште у БиХ уколико не намјерава да се стално настани у земљи у којој тренутно борави и уколико одржава јелотворну везу са БиХ (нпр. ако има породицу, чланове породице у БиХ, или ако има кућу, стан или предузеће у власништву и сл.).

Овај члан се не односи на избјеглице из БиХ.

Члан 10.

За пријављивање и ојављивање пребивалишта и боравишта, као и промјене адресе становања, не плаћа се такса.

Поглавље III - ЕВИДЕНЦИЈА ПРЕБИВАЛИШТА И БОРАВИШТА

Члан 11.

Агенција у складу са Законом о Агенцији за идентификациона документа, евиденцију и размјену података Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број: 56/08), (у даљем тексту: Закон о Агенцији), путем електронске обраде податак води и одржава централну евиденцију података о пребивалишту и боравишту држављана (у даљем тексту: централна евиденција).

Ентитетска министарства унутрашњих послова могу одржавати електронску евиденцију података о пребивалишту и боравишту држављана на подручју ентитета.

Сваки надлежни орган путем електронске обраде података води и одржава локалну евиденцију о пребивалишту и боравишту држављана (у даљем тексту: локална евиденција).

Подаци наведени у члану 6. овог закона се одржавају и у централној, ентитетској и локалним евиденцијама.

Члан 12.

Надлежни орган дужан је да редовно доставља Агенцији податке из своје локалне евиденције. Агенција обезбјеђује податке из централне евиденције надлежном органу како би он извршавао своје дужности прописане Законом.

Органи надлежни за промјене назива општина, насељених мјеста и улица дужни су да, путем надлежних органа, редовно достављају напријед наведене промјене ради ажурирања евиденција које води Агенција.

Члан 13.

Органи овлаштени за вођење и одржавање централне, ентитетских и локалних евиденција у складу са чланом 11. могу само прикупљати, обрађивати, похрањивати и

користити личне податке из евиденције у сврху провођења овог закона, ако, у складу са законима није другачије утврђено.

Члан 14.

Држављанин БиХ има право да буде обавијештен о томе да ли се његови лични подаци налазе у централној, ентитетској и локалној евиденцији и има право да му се ти подаци саопште у јасној форми.

Ако се утврди да су такви подаци обрађени на незаконит или неправилан начин, држављанин о чијим се подацима ради има право на исправку или брисање тих података. Таква исправка или брисање податка је за датог држављанина бесплатна.

Члан 14а.

Држављанин БиХ може поднијети захтјев за издавање увјерења о чињеницама из евиденција електронским путем на начин прописан чланом 7а. став 1. овог закона, а надлежни орган тражено увјерење може доставити електронским или писаним путем како то странка у свом захтјеву наведе.

Ако електронски потпис није у складу са законским условима, надлежни орган ће рјешењем одбити захтјев за издавање увјерења.

Члан 14б.

Сва физичка и правна лица, јавни органи, агенције или било који други орган, осим носиоца података и контролора обрађивача и лица која су под директном надлежношћу контролора или обрађивача овлашћени да обрађују податке, могу поднијети захтјев да им се изврши пренос података из евиденције пребивалишта и боравишта.

Јавни органи, захтјев за пренос података могу поднијети само ако имају ваљан правни основ за пренос података који произлази из њихове законом утврђене надлежности, а сва друга физичка и правна лица, агенције или други органи дужни су да докажу да имају легитиман правни интерес.

Надлежни орган ће одбити захтјев за пренос података у случају да захтјев не садржи ваљан правни основ или не доказује легитиман правни интерес, као и у свим случајевима кад постоји сумња да ће тражени подаци бити злоупотребљени.

У зависности од доказаног легитимног правног интереса, или законом утврђене надлежности, одређује се обим података који се преносе, што поред имена и адресе може укључивати и податке о мјесту и датуму рођења и друго.

Пренесени подаци могу се користити само у сврху за коју је пренос података извршен.

Члан 15.

МЦП и надлежни органи обавезни су предузети довољне сигурносне мјере да би се осигурала заштита свих података из централне и локалних евиденција и свих података пренесених на друге овлаштене органе.

Поглавље IV - ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

Лица на која се односе одредбе из ове главе су расељена лица и повратници.

Члан 17.

Повратник у своје пребивалиште прије сукоба из којег се није никад ојавио, односно није ојављен, тиме поново успоставља своје пребивалиште прије сукоба и није дужан поново пријављивати пребивалиште.

Члан 18.

Повратник који се, прије ступања на снагу овог закона, ојавио или је по службеној дужности био ојављен из свог пребивалишта прије сукоба има право на олакшану поновну пријаву како је то наведено у овом поглављу.

Члан 19.

У случају да у пребивалишту прије сукоба надлежни орган више не посједује евиденцију која садржи податке о пребивалишту за одређеног држављанина, надлежни орган у пребивалишту прије сукоба дужан је утврдити мјесто у којем је лице имало пребивалиште прије сукоба код органа који тренутно посједује наведену евиденцију.

У случају да из било којег разлога није могуће утврдити његово пребивалиште прије сукоба у смислу става 1. овог члана, повратник има право да му се олакша поново пријављивање у складу са одредбама овог закона.

Члан 20.

Повратник који има право да му се олакша поновно пријављивање надлежном органу предочава одговарајући доказ идентитета и документ којим доказује своје пребивалиште прије сукоба у року од 60 дана након повратка у своје пребивалиште прије сукоба. За олакшано поновно пријављивање не може се тражити ниједан други документ осим докумената којима се доказује идентитет или пребивалиште прије сукоба.

Ако не може предочити документ којим доказује свој идентитет или пребивалиште прије сукоба, повратник има право да докаже свој идентитет или пребивалиште прије сукоба другим средствима, укључујући и изјаве тог повратника или изјаве које дају друга лица у корист повратника.

Члан 21.

Путем олакшаног поновног пријављивања повратник успоставља своје пребивалиште прије сукоба, о чему се издаје потврда.

Члан 22.

Одмах након издавања личне карте повратнику у његовом пребивалишту прије сукоба, надлежни орган у пребивалишту прије сукоба обавјештава надлежни орган у мјесту у којем је повратник боравио као расељено лице о томе да је повратник поново успоставио своје пребивалиште.

Надлежни орган у ранијем боравишту одмах по пријему такве обавијести врши по службеној дужности ојављивање повратника из његовог ранијег боравишта.

Исти надлежни орган о ојави одмах обавјештава датог држављанина и надлежни орган у поновно успостављеном пребивалишту прије сукоба.

Овај поступак ће се завршити у року од 15 дана након што се повратник пријавио за олакшану поновну пријаву.

Овај члан се не односи на повратника из иностранства.

Члан 23.

Сва расељена лица су дужна да пријаве своје боравиште.

Члан 24.

Расељено лице које добровољно одлучи да успостави ново боравиште има право на олакшану пријаву.

Члан 25.

Расељено лице које има право да му се олакша пријављивање надлежном органу предочава одговарајући доказ идентитета и документ којим доказује своје претходно боравиште у року од 60 дана након успоставе свог новог боравишта. За олакшано пријављивање не може се тражити ниједан други документ осим докумената којима се доказује идентитет или раније боравиште расељеног лица.

Ако не може предочити документ којим доказује свој идентитет или раније боравиште расељено лице има право да докаже свој идентитет или своје раније боравиште другим средствима, укључујући и изјаве тог расељеног лица или изјаве које дају друга лица у корист расељеног лица.

Члан 26.

Путем олакшаног пријављивања расељено лице успоставља своје ново боравиште о чему се издаје потврда.

Члан 27.

Одмах након издавања личне карте расељеном лицу у његовом новом боравишту, надлежни орган у новом боравишту обавјештава надлежни орган у ранијем боравишту о новом боравишту расељеног лица.

Надлежни орган у ранијем боравишту одмах по пријему такве обавијести врши по службеној дужности ојављивање расељеног лица из његовог ранијег боравишта.

Исти надлежни орган о ојави одмах обавјештава дато расељено лице и надлежни орган о новом боравишту.

Овај поступак се завршава у року од 15 дана након што се расељено лице пријавило за олакшану пријаву.

Овај члан се не односи на расељено лице чије је раније боравиште било у иностранству.

Члан 28.

Расељено лице које добровољно одлучи да успостави пребивалиште у другом мјесту, а не у свом пребивалишту прије сукоба пријављује надлежни орган у новом пребивалишту у складу са поглављем II овог закона.

Поглавље V - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

Поступак из ове главе водиће се у складу са релевантним законима о прекршајима.

Члан 30.

Новчаном казном казниће се одговорно лице у надлежном органу у износу од 200 КМ до 1.000 КМ за прекршај:

1. ако не изврши пријаву односно ојаву пребивалишта у роковима одређеним овим законом
2. ако одмах не изда потврђен примјерак прописаног обрасца као доказа да се држављанин пријавио односно ојавио из свог пребивалишта односно боравишта
3. ако прикупља, обрађује, чува, користи или преноси податке из своје евиденције противно члану 13. овог закона
4. ако у пребивалишту лица прије сукоба не утврди пребивалиште лица прије сукоба код органа код којег се евиденција сада налази
5. ако одбије да изврши олакшану пријаву повратника или расељеног лица које испуњава услове за то
6. ако не дозволи повратнику да докаже своје пребивалиште прије сукоба другим средствима, укључујући и изјаве које даје лице које је у питању или друга лица у корист тог лица у случајевима када се не може прибавити документ којим се доказује пребивалиште прије сукоба
7. ако не дозволи расељеном лицу да докаже своје раније боравиште другим средствима, укључујући и изјаве које даје расељено лице које је у питању или друга

лица у корист тог расељеног лица у случајевима када се не може прибавити документ којим се доказује пребивалиште прије сукоба.

Члан 31.

Новчаном казном од **30 КМ до 300 КМ** казниће се за прекршај држављанин или старатељ/орган старатељства:

1. ако не пријави своје пребивалиште уколико се то тражи у складу са овим законом
2. ако достави нетачне и/или неистините податке приликом пријављивања односно ојављивања пребивалишта и боравишта
3. ако не пријави или ојави пребивалиште малољетног јетета у складу са овим законом.

Поглавље VI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 32.

Надзор над провођењем овог закона врши **МЦП** тако што:

1. контролише законитост управних аката и радњи надлежних органа
2. предлаже, односно покреће поступак оцјене законитости управних аката надлежних органа
3. налаже надлежном органу извршење одређених обавеза које су им наменуте овим законом
4. доноси упутства и инструкције ради јединственог поступања надлежних органа.

У року од 90 дана од дана објављивања овог закона **МЦП** доноси подзаконске акте о:

- а) јединственом обрасцу пријаве и ојаве по одредбама овог закона
- б) правилнику о вршењу надзора над провођењем овог закона
- ц) свим другим питањима неопходним за провођење овог закона.

У року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, орган који води централну евиденцију у складу са законом који регулише област централне евиденције и размјене података у БиХ доноси прописе о:

- а) заштити података у централној евиденцији у складу са законом који регулише заштиту података у БиХ;**
- б) начину достављања података;**
- ц) начину размјене података између органа који води централну евиденцију и надлежних органа;**
- д) провођењу члана 7а. став 1. и члана 8. ст. 2, 3. и 4. овог закона.*

Члан 33.

Држављани, укључујући расељена лица и повратнике, који имају пребивалиште или боравиште према досадашњим прописима који нису у супротности са чланом 4. став 4. овог закона нису обавезни да поново пријаве и/или одјаве пребивалиште или боравиште осим ако се то изричито не тражи према овом закону.

Члан 34.

Лице чије је пријављено пребивалиште или боравиште у супротности са чланом 4. став 4. овог закона дужно је да (поново) пријави односно ојави пребивалиште или боравиште у складу са поступком наведеним у Поглављу II или IV овог закона најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 35.

Лице које није добило ЈМБ у року који је одређен овим законом за пријаву или ојаву пребивалишта/ боравишта пријављује пребивалиште/боравиште у року од 60 дана након што добије ЈМБ у складу са Законом о јединственим матичним бројевима.

Члан 36.

Ниједна одредба овог закона неће бити тумачена на начин којим се даје или одузима законско право на приватну или друштвену имовину.

Члан 37.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе закони и прописи којима су се до тада регулисала питања везана за **пребивалиште – боравиште** и који су се примјењивали у Босни и Херцеговини.

Члан 38.

Овај закон ступа на снагу 30 дана од дана објављивања у “Службеном гласнику БиХ”, а објавиће се у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

„Службени гласник БиХ“ 56/08

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а биће објављен и у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

„Службени гласник БиХ“ 58/15

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".